

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118213068
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118213068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: R Collectors, s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8/A, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: D. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., Y. XX, o zaplatenie 14.548,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 21. januára 2020, č. k. 14Csp/154/2018-218, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 490 eur zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Právne vec odôvodnil s poukazom na ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. g/, § 9 ods. 2 písm. j/, k/, § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, 2, § 103, § 110 ods. 1, § 525, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ), § 4 ods. 8, § 7 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa a § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 12.11.2018, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú, zaplatiť mu žalovanú sumu 14.580,48 eura, úroky vo výške 8.014,76 eura, zmluvný úrok vo výške 12,90% ročne z sumy 14 580,48 eura od 07.11.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 14.580,48 eura od 07.11.2018 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovaná uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 15.000 eur, ktoré sa zaviazal poskytnúť žalovanej, ktorá sa zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v mesačných splátkach vo výške podľa zmluvy. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou záväzku, a preto právny predchodca žalobcu po dodržaní zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 OZ pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 04.01.2016, pričom žalovaná aj napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatila dlžnú sumu. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná dlžnú sumu neuhradila a to ani len sčasti.

2. Žalobca v podaní, doručenom súdu dňa 26.11.2019, zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 490 eur späť z dôvodu úhrad žalovanej po podaní žaloby, a navrhol, aby súd rozhodol tak, že žalovanú zaviazže zaplatiť istinu vo výške 14.090,48 eura, úroky z istiny vo výške 8 014,76 eura, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.580,48 eura od 17.11.2018 do 11.11.2018, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.550,48 eura od 12.11.2018 do 09.12.2018, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.520,48 eura od 10.12.2018 do 10.01.2019, zmluvný úrok vo

výške 12,90 % ročne zo sumy 14.490,48 eura od 11.01.2019 do 10.02.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.440,48 eura od 11.02.2019 do 10.13.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.390,48 eura od 11.03.2019 do 07.04.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.340,48 eura od 08.04.2019 do 08.05.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.290,48 eura od 09.05.2019 do 09.06.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.240,48 eura od 10.06.2019 do 07.07.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.190,48 eura od 08.07.2019 do 08.08.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.140,48 eura od 09.08.2019 do 08.09.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.090,48 eura od 09.09.2019 do zaplattenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14 580,48 eura od 17.11.2018 do 11.11.2018, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.550,48 eura od 12.11.2018 do 09.12.2018, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.520,48 eura od 10.12.2018 do 10.01.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.490,48 eura od 11.01.2019 do 10.02.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.440,48 eura od 11.02.2019 do 10.13.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.390,48 eura od 11.03.2019 do 07.04.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.340,48 eura od 08.04.2019 do 08.05.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.290,48 eura od 09.05.2019 do 09.06.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.240,48 eura od 10.06.2019 do 07.07.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.190,48 eura od 08.07.2019 do 08.08.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.140,48 eura od 09.08.2019 do 08.09.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.090,48 eura od 09.09.2019 do zaplattenia, ako aj nahradiť trovy konania.

3. Predmetom konania tak zostala istina vo výške 14.090,48 eura, úroky z istiny vo výške 8.014,76 eura, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.580,48 eura od 17.11.2018 do 11.11.2018, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.550,48 eura od 12.11.2018 do 09.12.2018, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.520,48 eura od 10.12.2018 do 10.01.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.490,48 eura od 11.01.2019 do 10.02.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.440,48 eura od 11.02.2019 do 10.13.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.390,48 eura od 11.03.2019 do 07.04.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.340,48 eura od 08.04.2019 do 08.05.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.290,48 eura od 09.05.2019 do 09.06.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.240,48 eura od 10.06.2019 do 07.07.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.190,48 eura od 08.07.2019 do 08.08.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.140,48 eura od 09.08.2019 do 08.09.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.090,48 eura od 09.09.2019 do zaplattenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.580,48 eura od 17.11.2018 do 11.11.2018, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.550,48 eura od 12.11.2018 do 09.12.2018, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.520,48 eura od 10.12.2018 do 10.01.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.490,48 eura od 11.01.2019 do 10.02.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.440,48 eura od 11.02.2019 do 10.13.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.390,48 eura od 11.03.2019 do 07.04.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.340,48 eura od 08.04.2019 do 08.05.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.290,48 eura od 09.05.2019 do 09.06.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.240,48 eura od 10.06.2019 do 07.07.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.190,48 eura od 08.07.2019 do 08.08.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.140,48 eura od 09.08.2019 do 08.09.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.090,48 eura od 09.09.2019 do zaplattenia.

4. Považoval predmetnú úverovú zmluvu za spotrebiteľskú, vzťahujúcu sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Mal za to, že žalobcovi svedčí aktívna legitímácia v tomto spore, nakoľko boli splnené zákonné predpoklady stanovené v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalobca preukázal, že práve Poštová banka, a.s. písomne vyzvala a výzvu odoslala žalovanej v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením a preukázal aj doručenie výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.01.2016, ktorým vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Uvedenú výzvu si žalovaná prevzala. Žalovanej bolo oznámené aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.10.2018. Skúmal, či predmetná úverová zmluva má požadované náležitosti a konštatoval, že vzhľadom pre nenaplnenie zákonných predpokladov považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanou dospel k záveru, že v zmysle § 103 veta

druhá OZ, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplateniu celého úveru. Predchodca žalobcu úver zosplatnil výzvou zo dňa 04.01.2016, z ktorej vyplýva, že pohľadávka žalobcu sa stala predčasne splatnou k 04.01.2016. Pokiaľ teda z právneho úkonu, ktorým došlo zo strany predchodcu žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu len za podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Súd teda vychádzajúc z tejto úpravy dospel k záveru, že k uplatneniu práva právneho predchodcu žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka v predmetnej veci mohlo dôjsť len pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.09.2015, splátka pre ktorej nezaplatenie za súčasného dodržania § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť k zosplateniu k 04.01.2016. Ak teda predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.09.2015 v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 25.09.2015 a uplynula dňa 25.08.2018. Svoje právo na zaplatenie dlhu z úveru si žalobca uplatnil až žalobou doručenou súdu dňa 12.11.2018, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

5. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal tvrdením žalobcu, že žalovaná uznala dlh čo do dôvodu a výšky, čo má vyplývať z dôkazu návratka - vyjadrenie dlžníka, čím podľa žalobcu došlo k predĺženiu premlčacej lehoty na 10 rokov odo dňa uznania, t. j. od dňa 06.10.2016, a preto pohľadávka premlčaná nie je. Dospel pritom k záveru, že predmetný dokument nebol vypracovaný žalovanou a bol jej zaslaný zrejme spoločnosťou R Collectors s.r.o. Bratislava, pričom nie je zjavné, na základe akého titulu bol tento subjekt oprávnený konať za žalobcu v tom čase, pretože na spoločnosť R Collectors s.r.o. bola pohľadávka voči žalovanej postúpená až zmluvou zo dňa 06.08.2018. V tomto prípade ide o formulárové tlačivo, ktoré žalovaná nemala možnosť žiadnym spôsobom meniť, upraviť jeho obsah. Ak teda chcela dosiahnuť splácanie dlhu v splátkach, jedným a tým istým spôsobom požiadala o splácanie dlhu v splátkach, ale tiež podpísala uznávací prejav. Týmto konaním sa podľa názoru súdu podstatne narušuje ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa tým, že dosiahne pre seba nevýhodu spočívajúcu v predĺžení premlčacej lehoty, ktorú by inak nedosiahol. Rovnako je tento dôkaz zmätočný v tom, že je v ňom vyjadrený aktuálny dlh k 07.12.2016, pričom ho mala žalovaná podpísať 06.10.2016. Opísané konanie súd vyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. súčasne ako nekalú obchodnú prax podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa a preto takýto úkon považuje v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný.

6. Súd preto neakceptoval predmetnú listinu ako platné uznanie dlhu, keďže zjavne nekalým a jednostranne pre veriteľa výhodným postupom došlo podpisom dohody o splátkach automaticky k uznaniu dlhu, a pre nastúpenie nie nepodstatných účinkov uznávacieho prejavu musela žalovaná ako spotrebiteľ vyvinúť aktivitu a to označiť námietky voči dlhu, ktorý bol vpísaný do predmetnej listiny. Podstatným však pre posúdenie neplatnosti uznávacieho prejavu bolo aj to, že uznanie dlhu žalovanej predkladal subjekt, v prípade ktorého nemožno tak zo strany súdu a toľž zo strany spotrebiteľa, vyvodiť (právny) vzťah k existujúcemu zmluvnému záväzku (resp. veriteľovi) v čase, ku ktorému bol predmetná návratka vyjadrenie dlžníka k dlhu datovaná, t.j. október 2016, keďže spoločnosť R Collectors, s.r.o., sa veriteľom predmetnej pohľadávky stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 uzatvorenej dňa 06.08.2018, to znamená skoro dva roky potom, ako bola datovaná predmetná listina.

7. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako CSP). Žalobca sa domáhal zaplatenia istiny 14.580,48 eura (100%), pričom v časti 490 eur (3,36 % zo žalovanej sumy), v ktorej bolo konanie zastavané pre späťvzatie žaloby z dôvodu plnenia žalovanou, procesne zavinila zastavenie konania žalovaná, a preto v tejto časti má nárok žalobca na náhradu trov konania voči žalovanej. Ohľadne sumy 14.090,48 eura (96,64 % zo žalovanej sumy), v ktorej časti súd žalobu zamietol mala úspech žalovaná. Úspech žalobcu tak predstavuje 3,36 % a úspech žalovanej 96,64 %, v dôsledku čoho čistý úspech žalovanej predstavuje

93,28 % a v takomto rozsahu by jej patril nárok na náhradu trov konania. Súd však žalovanej náhradu trov konania nepriznal, aj keď principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov konania žalovanej v rozsahu 93,28 %, v prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanej v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (§ 255 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP).

8. Proti tomuto rozsudku, v jeho zamietajúcom výroku, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci na nové prejednanie, resp. zmeny a vyhovieť žaloby v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). S právnym odôvodnením, pokiaľ ide o otázku premlčania, sa nestotožňuje a odôvodnenie v tejto časti považuje po skutkovej a právnej stránke za nesprávne až arbitrárne. Poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná listom zo dňa 06.10.2016 uznala svoj dlh a došlo tým k predĺženiu premlčacej lehoty na 10 rokov odo dňa uznania dlhu. Premlčacia lehota tak uplynie najskôr dňa 06.10.2026. Má za to, že uznanie dlhu nepredstavuje nekalú obchodnú prax. Žalobca splnil riadne a včas svoje záväzky, ale žalovaná opakovane plniť dlhodobo odmietala. Poukázal na ďalšie zákonné ustanovenia § 558 OZ, § 369d ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalobca pristúpil k možnosti uznania dlhu žalovanou, pričom šlo o spravodlivý postup odôvodnený správaním sa žalovanej. Súčasne je dôvodné podotknúť, že uznanie dlhu nie je spôsobilé narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, nakoľko neovplyvňovalo jeho rozhodovanie. Uznanie dlhu nie je klamlivým konaním, ani klamlivým opomenutím, či agresívnou obchodnou praxou, a ani z tohto dôvodu nie je možné ho tak klasifikovať ako nekalú obchodnú prax. V kontexte týchto skutočností poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/316/2018. Má za preukázané, že súd nedostatočne skúmal skutkový ako i právny stav veci, rozhodoval na základe nedostatočného vyhodnotenia skutkového stavu a nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní.

9. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že navrhuje rozsudok v napadnutej časti potvrdiť. Poukázala na rozhodnutie všeobecných súdov, ktoré subsumovali vo svojich rozhodnutiach právny problém týkajúci sa i tohto konania. Vzniesla námietku premlčania a stotožnila sa s právnym názorom súdu prvej inštancie.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalovanej nepoukázal na inštitút premlčania podľa Obchodného zákonníka a v podanom odvolaní dostatočne vyjadril, v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia súdu, a ktoré dôkazy súd nepreskúmal objektívne. Žalovaná namieta zosplatnenie úveru, avšak žalobca nebol osobou oprávnenou vykonať zosplatnenie, bol ním jeho právny predchodca, pričom dáva do pozornosti, že v zmysle ust. § 565 OZ vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je jeho oprávnením a nie povinnosťou.

11. Žalovaná v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalobcu poukázala na svoje predchádzajúce vyjadrenie a žiadala odvolanie žalobcu zamietnuť a v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Výrok, ktorým bolo konanie zastavené nadobudol právoplatnosť pre absenciu podaného odvolania.

13. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení

rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

15. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci riadne zistil skutkový stav a vec správne posúdil i po právnej stránke. Nakoľko odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, využívajúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

17. Predmetom tohto konania, je po zmene petitu, žaloba žalobcu, v ktorej sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 14.090,48 eura, úroky z istiny vo výške 8.014,76 eura, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.580,48 eura od 17.11.2018 do 11.11.2018, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.550,48 eura od 12.11.2018 do 09.12.2018, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.520,48 eura od 10.12.2018 do 10.01.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.490,48 eura od 11.01.2019 do 10.02.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.440,48 eura od 11.02.2019 do 10.13.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.390,48 eura od 11.03.2019 do 07.04.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.340,48 eura od 08.04.2019 do 08.05.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.290,48 eura od 09.05.2019 do 09.06.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.240,48 eura od 10.06.2019 do 07.07.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.190,48 eura od 08.07.2019 do 08.08.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.140,48 eura od 09.08.2019 do 08.09.2019, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.090,48 eura od 09.09.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.580,48 eura od 17.11.2018 do 11.11.2018, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.550,48 eura od 12.11.2018 do 09.12.2018, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.520,48 eura od 10.12.2018 do 10.01.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.490,48 eura od 11.01.2019 do 10.02.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.440,48 eura od 11.02.2019 do 10.13.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.390,48 eura od 11.03.2019 do 07.04.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.340,48 eura od 08.04.2019 do 08.05.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.290,48 eura od 09.05.2019 do 09.06.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.240,48 eura od 10.06.2019 do 07.07.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.190,48 eura od 08.07.2019 do 08.08.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.140,48 eura od 09.08.2019 do 08.09.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.090,48 eura od 09.09.2019 do zaplatenia. Súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 490 eur zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom a vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

18. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná s právnym predchodcom žalobcu - Poštovou bankou, a.s., uzatvorili dňa 23.11.2013 zmluvu o úvere č. 2748374486. Predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 15.000 eur, ktorý mala žalovaná zaplatiť v 120. mesačných splátkach po 237,24 eura s tým, že celková výška nákladov bola vyjadrená v sume 12.000,09 eura. Úroková sadzba bola stanovená vo výške 12,90% ročne, RPMN vo výške 14,27%, priemerná RPMN na trhu vo výške 13,80%. Dátum prvej splátky bol dojednaný na deň 25.12.2013, splatnosť každej splátky ku dňu 25.-temu dňu v mesiaci a konečná splatnosť na deň 25.11.2023. Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky pre úver - lepšiasplátka. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 postúpila Poštová banka, a.s. žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovanej z titulu predmetnej zmluvy v celkovej výške 15.839,74 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 14.610,48 eura, z riadneho úroku vo výške 1.166,66 eura, poplatkov za upomienky vo výške 36,12 eura a poistného 26,48 eura. Dňom 04.01.2016 kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pohľadávka činila sumu 15.839,74 eura. Súd prvej inštancie sporom dotknutú zmluvu, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu a rozhodol napadnutým rozsudkom.

19. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Odvolací súd konštatuje, že žalobca si uplatňoval nároky zo zmluvy o úvere, ktorá bola uzavretá ako úverová zmluva upravená Obchodným zákonníkom (tzv. absolútny odchod), pričom však zároveň ide o zmluvu spotrebiteľskú. Základ právnej úpravy je v Obchodnom zákonníku, no na daný spotrebiteľský vzťah sa aplikujú ust. § 52 a nasl. OZ o ochrane spotrebiteľa. Zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, pretože zmluvnými stranami sú na jednej strane veriteľ ako dodávateľ, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov a ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a na strane druhej subjekt, t. j. dlžník, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V spojitosti s tým na danú vec bolo potrebné súčasne aplikovať aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý upravuje práva a povinnosti zmluvných strán súvisiacich s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. V ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú upravené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v ust. § 11 ods. 1 je stanovené, pri absencii ktorých náležitostí zmluvy sa úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie preskúmaný právny vzťah správne vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, ktoré skutočnosť v konaní nebola sporná a ani nebola namietaná žiadnou zo strán sporu.

23. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

24. Podľa § 525 ods. 1, 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

25. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či žalobca je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane je subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba

len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

26. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách /ZoB/, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. V predmetnom prípade banka túto možnosť využila a žalobcovi postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu a postupovala v súlade s vyššie citovaným ustanovením, pretože ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok, konkrétne aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady sú splnené, pohľadávka banky je postúpiteľná. Žalobca v konaní preukázal, že banka pred postúpením pohľadávky klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Preukázanie týchto skutočností má za následok preukázanie aktívnej legitímácie postupníka. V danom prípade zo zisteného skutkového stavu bolo zrejmé, že žalobca preukázal, že v čase postúpenia pohľadávky Poštovej banky, voči žalovanej postúpená naňho, boli tieto podmienky postúpenia splnené.

28. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správne právne záveru o aktívnej legitímácie na strane žalobcu, keď predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08. 2018 a preukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa Poštovej banky voči žalovanej ako dlžníčke. Odvolacie dôvody žalobcu sú v tomto smere nedôvodné a irelevantné.

29. Zaoberať sa premlčaním odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že k predčasnemu zosplateniu došlo v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej dňa 25.09.2015. Aplikujúc citované ustanovenie § 103 druhá veta OZ, od tohto dňa (odo dňa splatnosti nesplnenej splátky) začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 25.09.2018. Za situácie, že žalobca si svoj nárok uplatnil žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 12.11.2018, je potrebné konštatovať, že bola podaná po uplynutí premlčacej doby a námietka premlčania uplatnená žalovanou, bola podaná dôvodne.

30. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu premlčania jeho nároku a vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej. Aplikáciou ustanovenia § 103 OZ dospel k záveru, že premlčaciu dobu je potrebné počítať od splatnosti poslednej nezaplatennej splátky, t. j. od 25. 09. 2015, ktorá uplynula dňa

25.08.2018. Pokiaľ ide o konštatáciu súdu prvej inštancie o uznaní dlhu žalovanou, v tomto smere je nutné prisvedčiť stanovisku prvoinštančného súdu, považujúc ho za vecne správny a v plnom rozsahu naň odvolací súd poukazuje v zmysle § 387 ods. 2, 3 CSP.

31. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v naň nadväzujúcej časti týkajúcej sa náhrady trov konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil, stotožniac sa s jeho odôvodnením v plnom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP na toto odôvodnenie ďalej iba poukazuje, keď súd prvej inštancie vo veci náležite zistil skutkový stav a vec i správne právne posúdil.

32. O náhrade trov odvolacieho rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a s ohľadom na plný úspech žalovanej v odvolacom konaní nepriznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne trovy v súvislosti s týmto konaní nevznikli i s použitím čl. 4 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).